

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29C/47/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125209600
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Lampartová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2026:8125209600.1

Uznesenie

2 29C/47/2025

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Evou Lampartovou v právnej veci navrhovateľov: 1. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, XXX XX D., 2. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, XXX XX D., obaja navrhovatelia právne zastúpení: Peter Farkaš, advokátska kancelária spol. s r.o., so sídlom Puškinova 16, 080 01 Prešov, IČO: 36 855 928, proti odporcom: 1. E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D., 2. F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D., 3. G. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, XXX XX H., 4. I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D., 5. B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, XXX XX H. – J. K., všetci odporcovia právne zastúpení: JUDr. Dušan Remeta, advokát so sídlom Masarykova 2, 080 01 Prešov, IČO: 42 039 720, o zrušenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

2 29C/47/2025

I. Návrh na zrušenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

II. Odporcovia m a j ú voči navrhovateľom nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

7 29C/47/2025

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.11.2025 sa navrhovatelia domáhali, aby súd zrušil uznesenie tunajšieho súdu sp. zn. 17C/62/2024 zo dňa 15.11.2024, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd uložil navrhovateľom v 1. a 2. rade (vtedy v pozícii odporcov) a to každému samostatnými výrokmi povinnosť zdržať sa osočovania, nadávok, vulgarizmov, hanenia, vyhrážania, ako aj obscénnych a neslušných gest voči odporcom v 1. až 5. rade (vtedy v pozícii navrhovateľov), každému samostatne i spolu (I. a VI. výrok), aby sa úmyselne nepribližovali k odporcom v 1. až 5. rade (vtedy v pozícii navrhovateľov) na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov s výnimkou účasti na nevyhnutných procesných úkonoch v konaniach pred súdmi, orgánmi činnými v trestnom konaní alebo inými orgánmi verejnej moci v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť navrhovateľov v 1. a 2. rade (vtedy v pozícii odporcov) na týchto úkonoch (II. a V. výrok) a tiež nevstupovať na pozemok parc. KN C č. XXXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 897 m², zapísaný na LV č. XXXX kat. územia D., obec D., okres Prešov (III. a VI. výrok); v prevyšujúcej časti súd návrh vtedajších navrhovateľov (teraz

odporcov) zamietol (VII. výrok), zároveň výrokmi VIII. a IX. rozhodol o trovách konania a vo výroku X. poučil vtedajších odporcov (teraz navrhovateľov) o možnosti podať návrh na zrušenie neodkladného opatrenia alebo žaloby o náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.03.2025, a to v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 27Co/5/2025 zo dňa 11.02.2025, ktorým súd rozhodol o odvolaní terajších navrhovateľov (vtedy v pozícii odporcov).

2. Navrhovatelia v 1. a 2. rade odôvodnili svoj návrh tým, že im je už vyše roka zamedzovaný prístup do domu ich brata F. B., ktorý je podielovým spoluvlastníkom predmetného rodinného domu súp. č. XXXX postavenom na pozemku C KN č. XXXXX/X v k.ú. D., pričom tento zásah podľa navrhovateľov nerešpektuje zásadu primeranosti a vyváženosti. Zastávali názor, že neodkladné opatrenie bolo vydané výlučne na základe tvrdení odporcov ako vtedajších navrhovateľov, ktoré nemali dostatočnú dôkaznú oporu. Poukázali na správne konania, ktoré sa viedli pre Okresným úradom Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy:

- konanie L./XXXXXX v priestupkovej veci, v ktorej navrhovatelia vystupovali ako obvinení z priestupku, ktorého sa podľa odporcov mali dopustiť. Toto správne konanie bolo zastavené rozhodnutím o zastavení konania zo dňa 04.04.2025, nakoľko spáchanie skutkov, ktoré boli predmetom správneho konania nebolo navrhovateľom ako obvineným z priestupkov preukázané,

- konanie L./XXXXXX v priestupkovej veci, v ktorej navrhovateľ v 1. rade vystupoval ako obvinený z priestupku, ktorého sa mal dopustiť podľa odporcov v 1. rade a podľa jej priateľa G. M.. Toto správne konanie bolo zastavené rozhodnutím o zastavení konania zo dňa 23.09.2025, nakoľko spáchanie priestupku, ktorý bol predmetom správneho konania nebolo navrhovateľovi 1 ako obvinenému preukázané.

Navrhovatelia tak poukazovali na to, že konania, z ktorých boli obvinení a ktoré boli podkladom pre vydanie neodkladného opatrenia a o ktoré opierali odporcovia (vtedy navrhovatelia) svoje tvrdenia neboli navrhovateľom preukázané a správne konania boli voči nim právoplatne zastavené, pričom súd je takýmito rozhodnutiami viazaný. Navrhovatelia tak mali za to, že odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené neodkladné opatrenie. Ďalej tiež uviedli, že odpadnutie dôvodov spočíva v zmene vzťahov medzi navrhovateľmi a odporcami, v dôsledku čoho zanikla potreba bezodkladnej úpravy pomerov v zmysle § 334 CSP. Miera intenzity negativity vzťahov nie je medzi navrhovateľmi a odporcami na takej úrovni, že by bolo potrebné tieto vzťahy ďalej upravovať neodkladným opatrením, v dôsledku čoho neodkladné opatrenie neprimeraným spôsobom zasahuje do práv navrhovateľov, keď nemôžu vstúpiť na pozemok a do domu svojho vlastného brata za účelom či už návštevy alebo pomoci. Trvanie neodkladného opatrenia na neurčito by znamenalo nenávratný stav, kedy by navrhovatelia už nikdy nemohli vojsť do nehnuteľností svojho brata, čo nie je účelom a zmyslom inštitútu neodkladného opatrenia. Brat navrhovateľov F. B. je často odcestovaný a zamedzený vstup navrhovateľov mu komplikuje riešenie prípadných havarijných stavov v jeho domácnosti, či starostlivosti o hospodárstvo. Navrhovateľ v 1. rade je pritom priamym susedom svojho brata F. B.. Navrhovatelia zastávali názor, že neexistujú tak závažné okolnosti, ktoré by ohrozovali život alebo zdravie odporcov a odôvodňovali trvanie okamžitého zásahu súdu vo forme neodkladného opatrenia. V danom prípade sa podľa navrhovateľov jedná o neúčelné trvanie účinkov neodkladného opatrenia, ktorými im hrozí vznik inej ujmy. Situácia medzi účastníkmi konania sa upokojila, vo vzťahu k údajným útokom navrhovateľov sa prejednali priestupky pred príslušným správnym orgánom, kedy sa tvrdenia odporcov nepreukázali a reálne u odporcov neexistuje nebezpečenstvo a bezprostredne hroziaca ujma. Poukázali na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 M Cdo 5/2011 zo dňa 29.06.2011 a sp. zn. 8Cdo/48/2025 zo dňa 15.04.2025.

3. Navrhovatelia pripojili k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia ako listinné dôkazy: rozhodnutie Okresného úradu Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy č. L./XXXXXX-XXX zo dňa 04.04.2025 o zastavení konania, rozhodnutie Okresného úradu Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy č. L./XXXXXX-XXX zo dňa 23.09.2025 o zastavení konania.

4. Odporcovia sa k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia vyjadrili podaním zo dňa 18.12.2025 a navrhli, aby súd návrh navrhovateľov na zrušenie neodkladného opatrenia zamietol a priznal im nárok na náhradu trov konania. Poukázali na odôvodnenie rozhodnutia o neodkladnom opatrení, najmä pasáž konštatujúcu, že správanie vtedajších odporcov (teraz navrhovateľov) pretrvávalo už dlhšiu dobu a dosahovalo tak intenzitu psychického násillia. Zastávali názor, že neodkladné opatrenie je potrebné, dôvodné a naďalej nevyhnutné a stále ostáva najvhodnejším a jediným účelným prostriedkom ochrany

práv navrhovateľov. Mali za to, že navrhovatelia aj svojím správaním po nariadení neodkladného opatrenia preukázali a priebežne dokazujú jeho nutnosť, i keď uznali, že intenzita ich útokov sa znížila, resp. nadobudla iné podoby, ktoré sú opísané v samostatných vyjadreniach každého z odporcov. Podľa odporcov je irelevantná proporcionálna pri zrušení neodkladného opatrenia z titulu pominutia dôvodu, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Citovali uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 4Co/30/2020 zo dňa 30.06.2020, v zmysle ktorého zastavenie priestupkového konania z dôvodu, že spáchanie skutkov nebolo preukázané, nie je samo o sebe dôvodom na zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia (podľa § 325 ods. 2 písm. f), h) CSP), pokiaľ je tu stále pociťovaný stav ohrozenia zo strany oprávneného zo správania povinného. Odporcovia mali za to, že stav ohrozenia je prítomný a pretrváva. Priestupkové konanie č. L./XXXXXX, týkajúce sa skutku zo dňa 25.03.2025 logicky nemohlo byť podkladom ani dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia uznesením zo dňa 15.11.2024. Považovali to za cieľené zavádzanie súdu zo strany navrhovateľov. Priestupkové konanie č. L./XXXXXX, kde sa prejednávali skutky navrhovateľov v období od 04/2024 do 08/2024, bolo zastavené z dôvodu, že spáchanie skutkov nebolo obvineným preukázané. V odôvodnení rozhodnutia zo dňa 04.04.2025 (str. 7 dole) priestupkový orgán konštatuje, že v danom prípade absentujú relevantné a nestranné dôkazy, ktorými by bolo možné obvineným spáchanie skutkov jednoznačne preukázať, keďže svedkovia sú si navzájom blízkymi osobami. Zároveň je potrebné konštatovať, že správny orgán nemá žiadne ilúzie o tom, že si obvinení (navrhovatelia v tomto konaní) nevšímajú svedkov (odporcov v tomto konaní) a nedochádza medzi nimi k verbálnym útokom. Odporcovia ďalej uviedli, že už v čase rozhodovania o neodkladnom opatrení stav osočovania, nadávok a vulgárneho správania, pretrvával už dlhšiu dobu, min. od roku 2021 a len ako príklady boli vybrané niektoré incidenty. Dodali, že to, že priestupkový orgán nevedel obvineným jednoznačne preukázať spáchanie priestupkov, neznamená, že sa tieto nestali. Naopak s poukazom na vyššie uvedené konštatovanie priestupkového orgánu vo svojom rozhodnutí, mali za to, že priestupkový orgán si bol vedomý, že skutky sa stali a narušenie vzťahov je naďalej intenzívne. Odporcovia mali za to, že pri zrušení neodkladného opatrenia budú znovu vystavení extrémnemu a intenzívnemu psychickému teroru zo strany navrhovateľov, ktorí ani neskrývajú a svojím správaním aj po nariadení neodkladného opatrenia potvrdzujú, že vo svojom konaní budú naďalej pokračovať. Pred nariadením neodkladného opatrenia chodili navrhovatelia na pozemok a do rodinného domu jedine s úmyslom vytvárať a vstupovať do konfliktov, zastrašovať, či urážať odporcov. A znovu tak chcú robiť, chodia tam nedôvodne a neoprávnene. Navrhovatelia nemajú žiadne vlastnícke ani vecné právo k pozemku, kde majú zakázaný vstup a tak nie je žiadny dôvod, aby na neho vstupovali proti vôli odporkyne v 1. rade a vyslovene s cieľom páchania protiprávneho a nemorálneho správania. Podľa odporcov jediným motívom a účelom podaného návrhu je dosiahnuť situáciu, kedy navrhovatelia znovu budú môcť robiť kroky na „vyštvanie“ odporcov (najmä odporkyň v 1. a 2. rade) z týchto nehnuteľností a bez toho, aby musel brat navrhovateľov majetkovo vyrovnať odporkyňu v 1. rade z ich podielového spoluvlastníctva. Aktivita ani pomoc navrhovateľov na pozemku a v rodinnom dome nie je potrebná ani nutná a odporkyňa v 1. rade s prítomnosťou navrhovateľov nesúhlasí, pričom stretávanie bratov môže prebiehať kdekoľvek inde. Za celý rok trvania neodkladného opatrenia nebola potrebná ani jedna asistancia navrhovateľov v dome pre neprítomnosť ich brata F., či porucha kotla, ktorú by aj tak musel odstrániť autorizovaný technik a nie nespôsobilí navrhovatelia. Naopak akékoľvek potreby opráv, vrátane havarijného stavu strechy musí a rieši jedine odporkyňa v 1. rade, kde navyše jej exmanžel nechce na tieto náklady ani prispievať, rovnako ako dohodnutý podiel na inkase za dom. Päť kuriiek nepovažovali za žiadne „hospodárstvo“, pričom poukázali na to, že tieto sú umiestnené v takej časti pozemku, že navrhovateľ v 1. rade ich môže kŕmiť v prípade potreby zo svojho susediaceho pozemku. Dodali, že uvedenou „argumentáciou“ navrhovateľov pre potrebu vstupu na pozemok sa už zaoberal aj v pôvodnom konaní odvolací súd a vôbec ju nevzhladol dôvodnou. Nariadeným neodkladným opatrením nie sú nijako dotknuté ani poškodzované žiadne práva odporcov a pokiaľ „vôbec nekonajú“ tak, ako to uviedli odporcovia (osočovanie, nadávanie, vulgarizmy, obscénne gestá, neoprávnené vnikanie na pozemok, náznaky fyzických atakov), nemôže byť žiadnym spôsobom neprimerane zasahované ani do ich postavenia. Zásah súdu cestou vydania napadnutého uznesenia bol nevyhnutný, lebo intenzita protiprávneho konania odporcov v období mesiacov august a september 2024 (teda pred podaním návrhu) už bola taká vysoká a značná, žeby to smerovalo zrejme aj k fyzickým útokom zo strany odporcov, pričom úpravu pomerov považovali za naďalej potrebnú.

5. Odporcovia pripojili k svojmu spoločnému vyjadreniu i svoje samostatné vyjadrenia, Výzvu na zdržanie sa zásahov do vlastníckych práv zo dňa 12.06.2025 a fotografie.

6. Odporkyňa v 1. rade vo svojom samostatnom vyjadrení a jeho doplnení uviedla, že neodkladné opatrenie pre nich malo veľký význam a zlepšilo kvalitu ich životov, pretože mohli ako tak normálne fungovať bez stresu a strachu. Zastávala názor, že zrušením neodkladného opatrenia by sa všetko vrátilo do doby pred jeho vydaním. Už len list zo súdu ohľadom toho, že by sa neodkladné opatrenie malo zrušiť ich dostal do psychického stresu. Podľa odporkyne v 1. rade účelom zrušenia je pokračovanie v nátlaku a psychickom týraní, aby ich dostali z domu. Ak by sa zrušilo neodkladné opatrenie, navrhovatelia by mali opäť možnosť sa neobmedzene pohybovať po pozemku v spoluvlastníctve odporkyne a jej exmanžela v tesnej blízkosti, brať si aj veci navrhovateľky, vykrikovať po odporcoch a slovne ich napádať, zastrášať, tlačiť na nich a pokračovať v poznámkach na ich osoby, aby odporkyne v 1. a 2. rade donútili odísť zo spoločnej nehnuteľnosti. Mala za to, že sa uchýlili k psychickým nátlakom z dôvodu, že im nevyšiel plán vyplatiť ju zo spoločnej nehnuteľnosti, pretože exmanžel odporkyne nedisponuje dostatočnými finančnými prostriedkami. Odporkyňa ďalej poukázala na to, že odkedy majú navrhovatelia zamedzený prístup na pozemok, tak v rodinnom dome prestali sabotáže typu pokazený kotol dva-trikrát do týždňa, kde s odporkyňou v 2. rade mrzli v zime a sprchovali sa v studenej vode, hoci odporkyňa v 1. rade platí väčšiu časť inkasa 3/4 a exmanžel 1/4. Prestali tiež miznúť veci z dvora a úrada na spoločnom dvore, no rozdelenej záhrade. Za tento rok sa výrazne zlepšil zdravotný stav odporkyne v 2. rade, ktorá prestala mať panické záchvaty riešené rýchlou záchrannou službou niekoľkokrát do mesiaca pre tachykardiu a tetániu, ktorú jej spôsoboval stres z nátlaku vyvolávaného zo strany rodiny jej otca. Odporcovia v 4. a 5. rade majú ročnú dcéru, bývajú v rodinnom dome vedľa a zrušením neodkladného opatrenia by bola podľa odporkyne v 1. rade ohrozená aj jej vnučka a stávala by sa svedkom podobných incidentov, ktorým bola vystavená vtedy tehotná odporkyňa v 5. rade, odporkyňa v 3. rade ako 75 ročná, pretože podľa odporkyne v 1. rade navrhovatelia nemajú zábrany a úctu ani k tehotným či starším ženám. Odporkyňa v 1. rade tiež zdôraznila, že prítomnosť navrhovateľov zhoršovala aj spolubývanie s exmanželom v rodinnom dome a za celý tento rok nebola nutná ani potrebná žiadna prítomnosť navrhovateľov na ich pozemku, či v dome. Ak by exmanžel odporkyne v 1. rade potreboval pomoc, mohla mu pomôcť jeho mama, manželka brata, či deti odporcu v 2. rade, ktorých sa toto neodkladné opatrenie netýka. Odporkyňa v 1. rade však ani nemá vedomosť o tom, či spomenuté osoby za celý rok vôbec navštívili exmanžela, hoci mohli. Mala za to, že neodkladné opatrenie nezamedzuje navrhovateľom stretávať sa s jej exmanželom. Poukázala na to, že navrhovatelia majú za pozemkom odporkyne v 1. rade a jej exmanžela v tesnej blízkosti pri RD veľké pole, kde navrhovateľ v 1. rade vlastní 30á pozemok s RD, odporca v 2. rade 10,8á pozemok a jej exmanžel skoro 10á pozemok, takže stretnutia môžu realizovať mimo pozemku v spoluvlastníctve odporkyne v 1. rade. Mala za to, že keď tohto roku bolo potrebné realizovať opravu strechy, tak bolo len dobre, že navrhovatelia nemali prístup na ich pozemok, pretože by sa aj bála vyjsť vonku, keďže navrhovatelia podnecovali jej exmanžela iba k oprave – poplátaniu 25-ročnej strechy namiesto celoplošnej opravy nalepením novej krytiny. Dodala, že poznámky na ňu a na jej rodinu zo strany navrhovateľov pokračujú iným spôsobom, a to pľuvaním na zem, keď ich vidia a nezrozumiteľným dudraním, hundraním. Pokračujú nadávky a rôzne poznámky na priateľa odporkyne v 1. rade, ktorý nie je súčasťou neodkladného opatrenia, ale priateľ odporkyne v 1. rade ich už neoznamuje na políciu a všetko sa snažia ignorovať a nevšimáť. Nie je už v ich silách ani možnostiach všetky tieto situácie nahrávať. Poukázala aj na to, že navrhovateľ v 1. rade aj porušil neodkladné opatrenie, keď jej ukázal vulgárne gesto pri stretnutí v motorových vozidlách pri prechádzaní cez retardér. Polícia to však riešila iba tým spôsobom, že je to tvrdenie proti tvrdeniu. Mala za to, že pokiaľ ide o zastavené konania o dvoch priestupkoch, zastavenie konania ešte neznamená, že sa tieto priestupky nestali. Dodala, že ako oznamovatelia neboli upovedomení o výsledkoch týchto konaní a nemajú sa ako brániť zákonným spôsobom. Predpokladala, že všetko sa to končí vyhlásením „in dubia pro reo“. Poukázala na to, že z ich strany bolo podaných viacero oznámení, ktoré podával jej priateľ G. M. a nevedia, s akým výsledkom sa skončili tieto konania. Spomenula i incident, že na podnet právnik navrhovateľov tieto ich sústavne natáčali, fotili a vyprovokovali a nafingovali na ňu a jej priateľa incident, ktorým chceli dokázať, že ich priateľ odporkyne v 1. rade napadol. Vtedy navrhovateľ v 1. rade aj porušil vzdialenosť, na ktorú sa k nej nemá približovať. Záverom uviedla, že podľa nej je jediným cieľom zrušenia neodkladného opatrenia možnosť ďalej psychicky pôsobiť na odporcov, pričom navrhovateľom vôbec nejde o udržiavanie si rodinných vzťahov a pomáhanie bratovi, ale o prístup na spoločný pozemok a do rodinného domu, aby mohli pokračovať v tom, čo robili pred vydaním neodkladného opatrenia.

7. Odporkyňa v 2. rade vo svojom samostatnom vyjadrení k veci taktiež mala za to, že by sa neodkladné opatrenie nemalo rušiť, pretože odporcom pomohlo v ich živote a títo sa nemusia báť, že im niekto bude nadávať a urážať, len čo vyjdú na dvor. Taktiež uviedla, že ak ich navrhovatelia vidia, tak si odpľujú a mrmlú si popod nos. Vyjadrila obavu, že ak by sa neodkladné opatrenie zrušilo, tak sa mohla celá

predchádzajúca situácia opakovať, dokonca by to mohlo byť aj horšie a na pozemku by boli každý a jeden deň, už len z pomsty. Dodala, že nevidí dôvod, prečo by mali chodiť k nim na pozemok navrhovateľa, keď stretávať sa so svojim bratom môžu u nich, keďže nebývajú ďaleko. Odporcovia tak majú aspoň kludnejší život bez každodennej drámy. Keď jej otec (exmanžel odporkyne v 1. rade) chodil na týždňovky alebo nebol nikto doma, tak „musel“ prísť niektorý z bratov opraviť kotel, ktorý ako zázrakom presne v tie dni nefungoval. Odkedy majú navrhovateľa zákaz chodiť k nim do domu, tak sa to za celý rok nestalo a kotel funguje bez problémov.

8. Odporkyňa v 3. rade vo svojom samostatnom vyjadrení k veci uviedla, že sa počas tohto roka ich život zmenil o 100 % k lepšiemu a aspoň ku nej si navrhovateľa nedovoľovali to, čo predtým. Nechodí už v strachu a strese, že ktorý z navrhovateľov vyjde z poza rohu domu a začne jej nadávať, osočovať a hrešiť. Tvrdenia navrhovateľov o odporcoch označila za klamstvá a výmysly. Vyjadrila obavu, že zrušením neodkladného opatrenia by sa všetok ten stres a strach vrátili späť a to ešte horšie. Mala za to, že sa od navrhovateľov nedá očakávať nejaká úcta k nej, nie to ešte ku mladým ženám, ku často adresovali vulgarizmy. Záverom uviedla, že nevie, či by opäť zvládla to všetko, čo vtedy prežívali, opäť prežiť, prekonať a pretrpieť.

9. Odporcovia v 4. a 5. rade spoločne uviedli, že kvalita ich života sa vydaním neodkladného opatrenia zlepšila. Pri minime stretnutí počas roka sa zdržali neslušných nadávok a arogantných poznámok voči nim, pokiaľ boli spolu. V septembri však pristihla odporkyňa v 5. rade navrhovateľa v 1. rade ako bezdôvodne postáva pred ich pozemkom a nazerá dnu. I v októbri keď šla s dcérou do domu, tak oproti nim po svojom pozemku kráčal navrhovateľ v 1. rade a už z diaľky bolo počuť ako si hundre popod nos a nasilu pľul a chrchľal. Toto jeho správanie považujú za provokáciu, ktorá im naháňa strach. Nevidia preto dôvod na zrušenie neodkladného opatrenia a vyjadrili obavu, že by sa zrušením neodkladného opatrenia nielenže vrátila predchádzajúca situácia, ale by došlo ešte k jej zhoršeniu.

10. Podľa § 334 Civilného sporového poriadku súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

11. Podľa § 339 Civilného sporového poriadku o zrušení neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť bez pojednávania. V prípadoch neodkladného opatrenia podľa § 334 a 338 majú dotknuté subjekty právo vyjadriť sa k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia.

12. K zrušeniu neodkladného opatrenia postupom podľa § 334 CSP môže viesť iba odpadnutie dôvodu, pre ktorý bolo pôvodne nariadené – čo v danom prípade bola potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Dôkazné bremeno vo vzťahu k splneniu danej podmienky zaťažuje navrhovateľov.

13. Ústavný súd SR v uznesení II. ÚS 491/2017 zo dňa 03.08.2017 k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia a predmetu skúmania v rámci uvedeného návrhu uviedol: „I. Všeobecný súd v rámci rozhodovania o zrušení uznesenia o nariadení predbežného alebo neodkladného opatrenia nemôže preskúmať vecnú správnosť pôvodného uznesenia o jeho nariadení, ale musí sa zaoberať iba otázkou, či strana domáhajúca sa zrušenia tohto uznesenia vo svojom návrhu tvrdí také skutočnosti, ktoré nastali po jeho vyhlásení a ktoré zároveň znamenajú aj zmenu pomerov (vrátane situácie, keď v priebehu konania nastane kvalitatívny posun v otázke miery preukázania rozhodujúcich skutočností), pre úpravu ktorých bolo predbežné alebo neodkladné opatrenie nariadené. Len iný názor dotknutej strany sporu bez relevantnej zmeny skutkových okolností na hodnotenie otázok rozhodujúcich pre nariadenie predbežného alebo neodkladného opatrenia preto nevytvára dostatočný predpoklad pre rozhodovanie všeobecného súdu o jeho zrušení. II. Táto konštrukcia je reflexiou požiadavky, že aj v prípade právoplatných nemeritórnych rozhodnutí je potrebné chrániť stav nimi vytvorený a zamedziť jeho následným revíziám, čo znamená, že o otázkach, o ktorých už súd právoplatne rozhodol, nebude možné v prebiehajúcom konaní na tom istom skutkovom a právnom základe vydať obsahovo iné (protikladné) rozhodnutie.“

14. Súd na základe vyjadrení strán sporu a nimi predložených listinných dôkazov dospel k záveru, že návrh navrhovateľov na zrušenie neodkladného opatrenia nie je ani v časti dôvodný, pretože navrhovateľa svoje tvrdenia o tom, že „miera intenzity negativity vzťahov nie je medzi navrhovateľmi a odporcami na takej úrovni“, že by bolo potrebné tieto vzťahy ďalej upravovať neodkladným opatrením, neosvedčili. Hoci navrhovateľa poukazovali, na výsledky správnych konaní o priestupkoch, tieto dôkazy

neosvedčujú, že by došlo k zlepšeniu vzťahov medzi stranami sporu, že by pominuli ich napäté vzťahy alebo boli vyvrátené tvrdenia odporcov v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia (teda že by boli vyvrátené tvrdenia odporcov o konfliktach a incidentoch, ktoré medzi stranami sporu nastali a s tými súvisiacimi subjektívnymi pocitmi odporcov – strachu z ublíženia, pocitov hanby a trápnosti vzhádzajúcich zo znevažovania a urážok mierených na adresu odporcov i v prítomnosti cudzích osôb (verejnosti), ktoré mali zasahovať do duševnej integrity odporcov. Navrhovatelia pritom tiež neosvedčili, že by medzičasom už odpadli tieto dôvody (existencia hrozby zásahov do fyzickej či duševnej integrity odporcov), pre ktoré bolo nariadené neodkladné opatrenie.

15. Ak navrhovatelia poukazujú na neprimeraný zásah do ich práv, keď nemôžu vstúpiť na pozemok a do domu v spoluvlastníctve ich brata za účelom jeho návštevy alebo pomoci, navrhovatelia ani len neosvedčili potrebu ich návštev a pomoci bratovi – exmanželovi odporkyne v 1. rade. Svoj návrh absolútne neodvíjali od potrieb či postoja svojho brata, pričom bez preukázania neproporcionality nariadeného neodkladného opatrenia s ohľadom na práva a povinnosti ich brata ako podielového spoluvlastníka nehnuteľností, súd nemal ani ako dospieť k tomu, že by bolo nariadené neodkladné opatrenie neprimerane zasahujúce do práv navrhovateľov v rámci rozvíjania rodinných vzťahov a pomoci v rámci rodiny. Navrhovatelia nepopísali ani žiadne konkrétne udalosti, ktoré nastali a komplikovali by ich bratovi starostlivosť o domácnosť a hospodárstvo, kedy bola vyžadovaná a nevyhnutná výslovne ich pomoc a vstup na pozemok a do domu v spoluvlastníctve ich brata a odporkyne v 1. rade.

16. Hoci z vyjadrení odporcov vyplýva, že títo vnímali po nariadení neodkladného opatrenia podstatné zlepšenie situácie (zlepšenie kvality ich života) a minimalizáciu zásahov do ich integrity (predovšetkým psychickej), naďalej však pociťujú, že negatívne prejavy zo strany navrhovateľov pretrvávajú, len v inej forme – vo forme hundrania si popod nos, pľutia a chrchľania. Naďalej, i po nariadení neodkladného opatrenia, pretrvávajú konfliktné situácie (vyplývajúce i z navrhovateľmi predloženého rozhodnutia o priestupku na č.l. 11 – incident v roku 2025) a medzi stranami sporu existuje určité pnutie. Odporcovia sa taktiež vyjadrili, že už len návrh na zrušenie neodkladného opatrenia ich rozrušil a prípadné zrušenie neodkladného opatrenia by mohlo podľa nich prinavrátiť, ak nie v ešte horšej podobe, predchádzajúci stav. Ak by aj súd mal zvážiť prípadne zrušenie neodkladného opatrenia týkajúceho sa zákazu priblíženia k odporcom a vstupu na nehnuteľnosti v spoluvlastníctve odporkyne v 1. rade a brata navrhovateľov, na čo ale podľa názoru súdu nateraz nie sú osvedčené dôvody pre zrušenie neodkladného opatrenia, podľa názoru súdu prináleží tiež sa na tomto mieste zamyslieť aj celkovo nad návrhom zrušiť neodkladné opatrenie v časti týkajúcej sa zdržania sa osočovania, nadávok, vulgarizmov, hanenia, vyhrážania, obscénnych a neslušných gest voči odporcom, keď súdu sa javí uvedený výrok ako konečný výrok nahradzujúci rozhodnutie vo veci samej, ktorého obsahom je prakticky všeobecne žiadúce pravidlo správania sa, ktoré v kontexte celej situácie nemôže vyznievať ako neproporciálne a neprimerane zasahujúce do práv navrhovateľov i v prípade ak nie je časovo obmedzené.

17. S ohľadom na všetky uvedené skutočnosti súd návrh navrhovateľov na zrušenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol z dôvodu neosvedčenia skutočností, že by odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené neodkladné opatrenie, a to ani čiastočne (vo vzťahu k niektorej uloženej povinnosti).

18. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

19. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 262 ods.1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. O trovách tohto konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 251 CSP tak, že odporcom, ktorí boli v konaní plne úspešní, priznal nárok na náhradu trov konania. O výške trov konania bude v súlade s § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

2 29C/47/2025

Proti výroku I. tohto uznesenia nie je prípustné odvolanie (§ 355 CSP v spojení s § 357 CSP).
Proti výroku II. tohto uznesenia je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia na Okresnom súde Prešov.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.